

The Invitation #1 vraag 1 en 3

Gooi de emmer in de bron en haal het water op.

21 augustus 1987 in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 1

Geliefde Osho,

Kunt u zeggen wie u bent?

Maneesha, ik ben een uitnodiging voor allen die zoekende zijn, waarachtig zoekend, en die een intens verlangen in hun harten hebben om hun thuis te vinden.

Ik ben een antwoord op de vraag die iedereen is, maar niet kan formuleren – een vraag die meer een zoeken is dan een vraag, meer een dorst dan een verbaal, mentaal onderzoek; een dorst die je voelt in elke cel en vezel van je wezen, maar die geen manier kent om hem in woorden te vatten en te vragen.

Ik ben een antwoord op die vraag die je niet kunt stellen en waarvan je niet kunt verwachten dat ze beantwoord zou kunnen worden. Als ik zeg dat ik het antwoord ben, bedoel ik niet dat ik jou het antwoord kan geven... ja, als je er klaar voor bent, kun je het nemen. Ik ben gewoon als een bron, die klaar staat om je emmer in te gooien en het water voor jezelf op te halen. Ik heb het maar ik kan je niet bereiken zonder jouw inspanningen.

Alleen jij kan mij bereiken.

Het is een vreemde uitnodiging.

Het zal een lange pelgrimstocht voor je worden en het zal slechts daar eindigen waar je reeds bent.

Je zult veel stappen moeten nemen en op vele wegen om gewoon tot jezelf te komen, omdat je heel ver van jezelf vandaan bent gegaan. Je bent compleet de weg terug vergeten.

Ik ben een geheugensteun, een herinnering, aan het verloren thuis.

Als persoon besta ik niet. Ik lijk slechts een persoon. Ik besta als een aanwezigheid.

Vanaf de dag dat ik mezelf leerde kennen, verdween de persoon. Er is enkel een aanwezigheid, een erg levendige aanwezigheid die jouw dorst kan lessen, die jouw verlangen kan vervullen. Vandaar dat ik in een woord kan zeggen dat ik een uitnodiging ben, natuurlijk slechts voor hen die een intens verlangen in hun harten hebben omdat zij zichzelf missen – een diepe drang, dat tenzij zij zichzelf vinden, al het andere zonder betekenis is. Tenzij het jouw a priori zorg is, jouw ultiem belang, zodanig dat als het nodig is je zelfs bereid bent om er alles voor te verliezen, maar je kunt er niet mee ophouden...

Er zijn duizenden verlangens, maar zover het dit hunkeren betreft is er slechts één: terug thuis te komen, jouw werkelijkheid te vinden. En precies in dat vinden, heb je alles gevonden wat enige waarde heeft – gelukzaligheid, waarheid, extase.

Jezus zei gewoonlijk, "Als je ogen hebt om te zien, zie. Als je oren hebt om te horen, hoor. Natuurlijk sprak hij niet tot de blinden en doven. Hij sprak tegen mensen zoals jullie.

Misschien sprak hij wel echt tegen jullie, want jullie zijn niet nieuw. Jullie zijn net zo oud als de hele existentie. Je bent hier altijd geweest. Je kunt bij vele meesters geweest zijn; je kunt misschien dichtbij veel Boeddha's geweest zijn, maar je was te veel in beslag genomen door trivia. Je was je niet bewust van jouw verlangen.

Ik ben een poging het sluimerende in jou te provoceren, om het slapende wakker te maken. Het vuur is er, maar brandt maar erg klein want je hebt er nooit enige zorg aan besteed.

Mijn uitnodiging is om je in vuur en vlam te zetten, en tenzij je een leven kent wat vol glans is en vol gloed, is al jouw kennis gewoon bedrog. Jij verzamelt het om je te helpen vergeten dat de ware kennis er niet is. Maar hoe groot jouw opstapeling van het andere ook is, van het objectieve, de wereld, het zal niet een plaatsvervanger worden voor het kennen van jouw zelf. Met zelfkennis verdwijnt plotseling alle duisternis, en alle afgescheiden zijn van de existentie.

Ik ben een uitnodiging om de moedige sprong in de zee van het leven te nemen. Verlies jezelf, want dat is de enige manier om jezelf te vinden.

Vraag 3

Geliefde Osho,

Soms word ik gezegend door dit overweldigend gevoel dat deze commune zachtjesaan een lichaam, een organisme, een hartslag wordt. Droom ik? Ben ik weer eens dezelfde utopist? Oh Amore, zeg me alsjeblieft dat het geen droom is.

Sarjano, het is een droom die waar wordt, maar het is een droom – niet jouw droom, maar de droom van iedereen die hier is.

Het is onmogelijk een mens te vinden die niet een droom van Utopia koestert, van een wereld die beter is, menselijker, mooier, liefdevoller; een wereld zonder conflicten, oorlogen, discriminaties, een gevoelige wereld, vol compassie en begrip. Elk menselijk wezen draagt ergens in een hoekje van zijn bewustzijn de droom, en het is geen nieuw verschijnsel.

Vanaf het allereerste begin is de droom in de mensheid aanwezig geweest, en pogingen zijn gedaan om er werkelijkheid van te maken. Bijna alle inspanningen hebben gefaald, niet vanwege enige intrinsieke moeilijkheid, maar vanwege een uitgestrekte wereld die je omgeeft. Jouw dromen zijn niet in overeenstemming met die van de gevestigde belangen in de wereld, en zij zijn machtiger – onmetelijk machtig.

De dromer is erg delicaat, erg fragiel, net zoals zijn droom. Het is een gemeenschap van dromers. Wij creëerden een droom in Amerika, maar de Amerikaanse gevestigde orde kon het niet tolereren, want de droom van menselijke wezens die in vrede en liefde als een organische eenheid leven is tegen alle politiek, tegen al diegene die aan de macht zijn. Het is tegen alle zogenaamde religies, want als je erin slaagt een droom hier te creëren en het een realiteit maakt, wie gaat zich dan nog druk maken om hun hemel en hel en God? Bertrand Russell heeft gelijk als hij zegt dat als mensen werkelijk gelukkig zijn, de religies gaan verdwijnen. Religies hebben een gevestigd belang in de ellende van de mens. De mensen moeten ellendig gehouden worden; wat zal er anders met het Christendom, het Hindoeïsme, het Jodendom gebeuren, en de miljoenen priesters die als parasieten leven omdat jij ellendig bent? In jouw ellende heb je een soort troost nodig!

Op de eerste plaats maken ze je schuldig, en op de tweede plaats vragen ze je naar de kerk te gaan om het bij de priester te gaan bekennen. De priester zal jou een boete geven en zal voor jou tot God bidden om jou vergiffenis te schenken – het is zo'n spel! En het gaat al eeuwenlang door en nog steeds is de mens zo in slaap dat hij niet ziet op welke manieren hij gemanipuleerd wordt.

Geen enkel kind komt met enig gevoel van schuld en als je hem dat niet leert zal hij er nooit iets van weten. Hij zal een natuurlijk, ongeremd, mooi leven leiden, maar dat zal het hele beroep van de priester vernietigen. En nu doen de psychoanalytici ook mee in dat beroep; zij zijn de laatste versie van de priesters.

Net gisteren las ik dat een patiënt tegen een psychoanalyticus zei, "Gisternacht droomde ik niet." De psychoanalyticus had gezegd, "Vertel me jouw dromen. Tenzij ik jouw dromen heb kan ik ze niet analyseren en kan ik je niet helpen." De psychoanalyticus werd erg boos. Hij zei, "Jij werkt niet goed mee. Waarom droomde je niet? Wat kan ik zonder dromen doen? Mijn hele beroep, mijn hele opinie hangt af van jouw dromen. Ga door met dromen, en tenzij je meewerkt, weet ik niet wat te doen; ik kan je niet helpen." De psychoanalyticus wenst dat je door gaat te dromen. Dat is het gevestigd belang geworden. De priester wenst dat je doorgaat te zondigen. De priester zal zich geen raad

weten als niemand meer enige zonde begaat. In een kleine school vertelde de lerares de kinderen hoe de hemel te bereiken. En na een uur van voortdurende inspanning deze kleine jongens en meisjes het te laten begrijpen, vroeg ze, "Kan iemand me zeggen wat er nodig is om de hemel te bereiken? Een kleine jongen zei, "Je moet een zonde doen." Ze zei, "Wat? Hoe heb je dit idee in je hoofd gekregen?" Hij zei, "Zonder een zonde te doen, hoe kan God je dan vergeven? En zonder vergiffenis kan niemand het paradijs binnengaan." Het kind zei iets geweldig betekenisvol. De priesters, de heiligen gaan door te leren: zondig niet. Maar ze menen dat niet; Onthoudt, ze gaan door het te zeggen omdat ze de menselijke natuur kennen, dat je zult zondigen. Als ze een moment zeker waren dat mensen besloten hadden niet te zondigen, zouden ze in moeilijkheden zijn. Je zou hun hele beroep weggenomen hebben.

De paus heeft dit jaar verklaard dat iedereen die direct tot God biecht een ernstige zonde begaat, het moet via het juiste kanaal gaan. Natuurlijk, want als mensen het direct tot God bekennen, hun handen geheven naar het luchtruim en zeggen, "God, ik heb deze zonde begaan, vergeef me alsjeblieft," wat zal er dan met de kerk gebeuren? Waar zal het geld blijven dat de kerk binnenstroomt vanwege jouw zonden?

Ik heb eens gehoord....

Een bisschop was goede vrienden met een rabbijn. Ze werden vrienden omdat beiden graag golfden. En ze hadden besloten op zondag als de bisschop klaar was met de biecht horen ze naar de golfbaan zouden gaan. De rabbijn wachtte, maar het werd laat. Dus tenslotte ging hij naar de kerk om te zien wat er aan de hand was. Hij ging binnen. In de katholieke kerk zit de priester achter een klein raampje met een gordijn. Aan de andere kant zit de man die zijn zonden opbiecht, en de priester geeft hem de penitentie: "Doneer tien dollar aan de kerk en doe zoiets nooit weer," ofschoon diep van binnen wenst hij dat het elke dag gebeurt. Het is natuurlijk, want waar moet het geld anders vandaan komen? De rabbijn zei, "Het wordt erg laat." De bisschop zei, "Wat kan ik eraan doen? Er is nog steeds een lange rij wachtend, maar jij kunt helpen. Je gaat gewoon hier zitten, zodat ik kan me kan wassen, kleren verwisselen en me klaar maak. Intussen doe jij de biechtstoel." De rabbijn zei, "Maar ik weet niet wat het biechtgeheim is." De Bisschop zei, "Het is erg eenvoudig. Je hebt zojuist die man gezien die een vrouw misbruikte; ik heb hem tien dollar boete gegeven. Dus geef vijf dollar, tien dollar boete... beboet hen en zeg hen dat ze vergeven zullen worden, en dat ze het niet meer moeten doen." De rabbijn zei, "Ok, ik zal het proberen." Natuurlijk waren de mensen aan de andere kant niet bewust dat er iets was veranderd: de bisschop zat niet langer daar en de rabbijn zat er nu. En een man zei, "Vader, u moet me vergeven, ik heb deze week twee keer een verkrachting begaan. De Rabbijn zei, "Zoon, wees niet bezorgd. Stort gewoon dertig dollar in de donatie bus." De man zei, "Maar de laatste keer dat ik een verkrachting beging, vroeg u slechts tien dollar. Is de prijs omhooggegaan?" De Rabbijn zei, "Wees niet bezorgd mijn zoon, tien dollar voorschot. Je kunt nog een ander misbruik begaan."

Utopia is wat ieder menselijk hart binnenin zich draagt, in het bijzonder de jonge generatie, want bij het ouder worden, word je steeds minder optimistisch. Het zien van de werkelijkheid en zijn lelijkheid, het zien dat al de macht tegen enig Utopia, enige vrijheid voor het menselijk hart, enige liefde is, ze wensen niet dat de wereld een paradijs wordt, omdat ze dan hun beroep kwijtraken, en niemand is bereid zijn dagelijks levensonderhoud te verliezen.

Dus als je ouder wordt, begin je langzaam te denken dat Utopia's alleen maar Utopia's zijn, en je begint een compromis te sluiten met de maatschappij. Maar er zijn een paar gekke mensen zoals ik die doorgaan te dromen ondanks de maatschappij, ondanks de hele wereld. En hoe moeilijk de droom ook lijkt te verwerkelijken, toch zegt mijn hart dat het geen kwaad kan om nog een andere poging te doen. Misschien op een dag, al is het niet in mijn leven, dan in het leven van toekomstige wezens, zal Utopia een werkelijkheid worden.

Toen de commune in Amerika werd vernietigd, bijna platgewalst, zou iedereen in mijn plaats het idee hebben laten vallen—maar ik ben koppig! Ik zal doorgaan tot aan mijn laatste ademhaling... of zelfs erna.

Sarjano, wat er hier plaatsvindt is opnieuw het waar worden van de droom. En we hebben veel geleerd door de vernietiging van de commune in Amerika – het is geen slechte ervaring geweest. Leren is altijd goed, en leren komt altijd door het falen. De commune is geslaagd, bijna geslaagd.

Hier zullen we deze mogelijkheden tot vernietiging vermijden. Het is beter om door te gaan met te dromen voor een betere mensheid dan te berusten in droefheid en pessimisme. Er is nog steeds zich iets aan het herstellen. Mensen komen terug en ze zijn nu meer ervaren. Ze beseffen dat ze geen structuur moeten hebben die de mogelijkheid heeft vernietigd te worden. Iets totaal nieuw, een meer organisch lichaam, geen dictatoriaal regime; geen dwang van tien tot twaalf uur werk, maar een meer vreugdevol leven bevestigend. Ieder volgens de eigen behoefte, ieder volgens de eigen keus. We proberen alles te doen om de individualiteit van niemand te verstoren, geen enkel individu op te offeren voor de commune. Integendeel om elk individu zo sterk mogelijk is te maken, want dat zal de totale kracht zijn van de commune – en de zaden zijn begonnen te spruiten.

Je hebt gelijk, Sarjano, als je zegt, “Soms ben ik gezegend door dit overweldigend gevoel dat deze commune langzaamaan een lichaam, een organisme, een hartslag aan het worden is. Ben ik aan het dromen?” Nee, het is een werkelijkheid die aan het gebeuren is. “Ben ik weer eens de gebruikelijke Utopist?” We doen er alles aan om de betekenis van het woord ‘Utopia’ te veranderen. De betekenis van het woord Utopia is dat wat nooit plaatsvindt, en we zijn besloten de betekenis te veranderen. We zijn overtuigd van het idee dat Utopia iets is wat wel kan plaatsvinden. Zijn oude definitie moet totaal worden veranderd. Utopia is precies het hart van menselijke wezens. Een man zonder dromen voor een betere mensheid is geen man, hij is een deserteur. “Oh, amore, zeg alsjeblieft dat het geen droom is,” Sarjano, het is beiden; het is geen droom want de droom gaat waarheid worden, maar het is nog steeds een droom want er moet nog veel meer gebeuren. Je moet niet tevreden zijn. Dit is een droom die door blijft groeien met nieuwe mogelijkheden, met nieuwe dimensies. Maar we zijn vast besloten hem te creëren, hem een werkelijkheid te maken. Dit is onze religie. We zijn niet geïnteresseerd om naar het paradijs te gaan; we zijn geïnteresseerd om het paradijs hier te laten ontstaan. Het hangt allemaal af van onze liefde, van onze stilte, van onze vrede, van onze meditatie, en het bewust en alert zijn om niet opnieuw in enige val van de gevestigde orde te geraken.

Als de boom eenmaal sterk is geworden, de wortels de grond in zijn gegroeid, zal het moeilijk zijn voor wie dan ook om ze te vernietigen.

Ik geloof in de aarde. Ik herhaal wat Zarathustra tegen zijn discipelen zei, “Verraad nooit de aarde.” Alle religies hebben de aarde verraden. De aarde is de enige realiteit. Al het andere waar religies over spreken is slechts fictie om je af te leiden. Wij wensen geen religies die geïnteresseerd zijn in een toekomstige hemel na de dood. Onze interesse betreft het hier, nu – voor de dood. Wat is de zin om over iets na de dood te gaan denken? Dit is de routine geweest omdat mensen er niet in slaagden iets moois in het leven te verwerklijken. Ze begonnen het uit te stellen voorbij de dood omdat niemand weet wat er na de dood gebeurt; dus was het een goed uitstel. Ik ben niet voor uistellen, zelfs niet tot morgen. Wat er nu gedaan kan worden moet meteen nu worden gedaan. Verraad de aarde niet; verraad het heden niet. Verraad je droom niet; jouw droom is precies jouw ziel.

Op een feest zakte een oudere bisschop, moe van sociale verplichtingen, vermoeid onderuit in een stoel. Zijn gastvrouw haastte zich hem te suggereren een kop thee te nemen.

“Geen thee,” gromde de bisschop.

“Koffie?”

“Geen koffie,” was het plechtige antwoord. “Scotch en water?”

“Geen water.”

Sarjano, vermijdt gewoon de scotch. Vermijdt gewoon onbewust te zijn. Water is perfect goed. Wees helder in je droombeeld, wees bewust in je pogingen. De droom is bezig te wortelen en ik hoop dat we spoedig de bloemen kunnen zien. Ze zijn niet ver weg.

Ok, Maneesha?

Ja, Osho.